

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 r.

sprawy **B. Z.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w O.,

z dnia 27 maja 2014 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.,

z dnia 14 stycznia 2014 r.

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. S. z Kancelarii Adwokackiej kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa zł 80/100), w tym 23 % podatku VAT, z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;

3. zwolnić B. Z. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy P., wyrokiem z dnia 14 stycznia 2014 r., uznał B. Z. za winnego popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony apelacją przez oskarżonego, jego obrońcę oraz prokuratora.

Prokurator zaskarżył wyrok Sądu I instancji na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i wniósł o wymierzenie B. Z. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego zarzucił zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 11 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie. W uzasadnieniu apelacji obrońca wskazał, że oskarżony obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, a więc orzekanie obecnie wobec niego również kary pozbawienia wolności, za występki zagrożony karą do 5 lat pozbawienia wolności, jest oczywiście niecelowe. Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 11 § 1 k.p.k. umorzenie postępowania albo przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Oskarżony w apelacji zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że dopuścił się zarzucanego mu czynu oraz pominięcie przeprowadzenie zawnioskowanych przez niego dowodów i w związku z tym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego celem ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy, po rozpoznaniu wszystkich apelacji, wyrokiem z dnia 27 maja 2014 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając wszystkie trzy apelacje za oczywiście bezzasadne, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy wynagrodzenie za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją wniesioną przez obrońcę skazanego B. Z. Skarżąca zarzuciła:

- rażącą obrazę przepisów postępowania karnego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 202 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. poprzez niepodjęcie przez Sąd inicjatywy dowodowej i niedopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatrów celem ustalenia, czy oskarżony B. Z. był poczytalny w dacie zarzucanego mu czynu oraz jaki jest jego aktualny stan zdrowia psychicznego a nadto, czy może brać udział w postępowaniu w sytuacji, gdy istniały wątpliwości w tym zakresie,

- rażąco obrazę przepisów postępowania karnego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 9 k.p.k. w zw. z art. 202 k.p.k. poprzez niedokonanie przez sąd czynności z urzędu i niepowołanie biegłych lekarzy psychiatrów w celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego B. Z.,

- rażąco obrazę przepisów postępowania karnego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 424 § 1 k.p.k. poprzez nie odniesienie się przez sąd odwoławczy do zarzutu przedstawionego w apelacji oskarżonego B. Z. dotyczącego oddalenia przez sąd pierwszej instancji wniosku o powołanie biegłych lekarzy psychiatrów w celu zbadania poczytalności oskarżonego w momencie popełniania zarzucanego mu czynu.

Mając powyższe na uwadze obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim wyroku sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszo instancyjnym oraz zasądzenie kosztów obrony z urzędu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego B. Z. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że Sąd Okręgowy wydając zaskarżony wyrok dopuścił się rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego wskazanych w kasacji i to w takim stopniu, który mógł mieć istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Należy stwierdzić, że faktycznie Sąd odwoławczy nie odniósł się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do informacji zawartej w apelacji oskarżonego, iż Sąd Rejonowy oddalił jego wniosek o powołanie biegłych lekarzy psychiatrów. Jednakże Sąd Okręgowy miał na uwadze informacje podane przez oskarżonego, iż był wcześniej badany przez biegłych psychiatrów i jego wniosek w tym zakresie zawarty w apelacji oddalił na rozprawie apelacyjnej. W swojej apelacji oskarżony nie podał żadnych powodów wskazujących na konieczność podjęcia przez sąd wątpliwości co do jego poczytalności w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, czy też w czasie prowadzonego postępowania, podobnie jak obecnie w kasacji brak

takich informacji. Z akt sprawy nie wynika również, aby sądy miały podstawy do powzięcia takich wątpliwości, szczególnie wobec aktywnej postawy oskarżonego w trakcie postępowania sądowego, a co należy równie podkreślić, w żadnym dotychczas z wyroków, które zapadły wobec skazanego, sądy nie przyjęły działania oskarżonego w warunkach art. 31 § 2 k.k.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. oraz zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. S. kwotę 442,80 zł, w tym 23 % podatku VAT z tytułu z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.